

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่าปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลโดยตรงและโดยอ้อมต่อภาวะโภชนาการเกินของประชาชน จังหวัดบึงกาฬ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 6 ปัจจัย เรียงลำดับตามค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล ดังนี้ ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับภาวะโภชนาการเกิน(0.13) ปัจจัยด้านพฤติกรรมกรรมการเคลื่อนไหวและออกกำลังกาย(0.11) ปัจจัยด้านความกระตือรือร้นมุ่งมั่น(-0.11) ปัจจัยด้านพฤติกรรมกรรมการบริโภคอาหาร(-0.14) ปัจจัยด้านแรงจูงใจ(-0.15) และปัจจัยด้านความตระหนัก(-0.15)

2. รูปแบบการจัดการภาวะโภชนาการเกินของประชาชนจังหวัดบึงกาฬ ประกอบด้วยกิจกรรมในการพัฒนารูปแบบการจัดการ จำนวน 9 กิจกรรม คือ 1)กิจกรรมเรียนรู้ ผู้ป่วย 2)กิจกรรมปรับนิสัย แก่ใจการกิน 3)กิจกรรมเอวกีว หุ่นดี เป้าหมาย 4)กิจกรรมตัวตน คนอ้วน 5) กิจกรรมเยี่ยมบ้าน 6)กิจกรรมเดินพญานาค 7)กิจกรรมปิรามิด เพื่อสุขภาพ 8)กิจกรรมเคล็ดลับ ไม่กลับมาอ้วน และ 9)กิจกรรมหุ่นสวย ด้วยบัดดี้

3. หลังการทดลองใช้รูปแบบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีผลทำให้ค่าเฉลี่ยรอบเอวกุ่มทดลองลดลงมากกว่าก่อนการทดลอง และมากกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งการทดสอบโดยรวม(Multivariate Test) และการทดสอบทีละตัวแปร (Univariate Test)

Title : A Model of Management for Over Nutrition of People in Beungkan Province.

Author: Kamolwan Sacorn **Degree:** Ph.D.(Regional Development Strategies)

Advisors: Asst. Prof. Dr. Rungson Singhalert Chairman
 Assoc. Prof. Dr. Suwakit Sripathar Committee

RAJABHAT MAHA SARAKHAM UNIVERSITY, 2014

ABSTRACT

This research aimed 1) to analyze causal factors affecting over nutrition of people in Beungkan province, 2) to design a model of management for over nutrition of people in Beungkan province, and 3) to implement and evaluate the model of management for over nutrition of people in Beungkan province. The research methodology was divided into 3 phases. 1) analysis of causal factors, 2) design of a model and 3) implementation and evaluation of a new model. Phase 1 focused on analyzing causal factors that affect over nutrition of people in Beungkan province through quantitative research, and analyzing the relationship between the causal factors to the empirical data. The target population consisted 395 people of over nutrition in Beungkan province. The data were collected by questionnaires. LISREL for windows was used to analyze a structural equation model. The causal factors affecting the dependent variables were analyzed with the empirical data. Phase 2 focused on designing a model of management for over nutrition of people in Beungkan province for over nutrition people based on the data of phase 1. The model was designed through workshop of twenty five participants. The focus group method was employed for discussion on the model of management for over nutrition of people, and the developed model was assessed by three experts. Phase 3 focused on implementing and evaluating the model. The model was implemented to 30 experimental participants, and the model evaluation was identified by the comparison of the research results before and after model implementation, and the comparison of the results of the experimental groups and control group. Multivariate Analysis of Covariance was employed for data analysis.

The major findings were as follows:

1. According to the analysis of the relationship and the empirical data, the finding showed that 6 factors significantly affected the over nutrition of people in Beungkan province at the .05 level.

The factors were Knowledge(0.13), Activity and Exercise behaviors(0.11), Enthusiasm(-0.11), Eating behaviors(-0.14), Motive (-0.15) and Awareness(-0.15).

2. The model of management over nutrition of people in Beungkan province consisted of 9 activities : 1) fatty learning, 2) changing of eating behaviors, 3) fit and firm target, 4) fatty personal, 5) home visit, 6) nakha walking, 7) pyramid health, 8) the secret of fat, and 9) posture by buddy.

3. The research finding indicated that the mean score of waist circumference of the experimental group after the model implementation towards over nutrition significantly improved more than before the model implementation at the .05 level, and the mean score of waist circumference of the experimental group significantly improved more than those of the control group at the .05 level.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY